

ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ,

ਦ ਡੇਲੀ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਜੁਲੰਦੂਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1956 ਦਾ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 715 ।

195(5 ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) ਧਾਰਾ 144 ਪੂਰਵ-
ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਅਗਸਤ, 27, ਕੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ
ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਉਪਬੰਧ, ਕੀ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ
ਅਸੰਗਤ ਹਨ ।

(1) (1951) 2 M.L.J. A

(2) (1952) 54 P.L.R. 318

(3) (1952) 54 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 468

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 19- ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ-ਅਭਿਆਸ

ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਕਿਹਾ ਗਿਆ- ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ-

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਖਤਰੇ ਦੇ ਫੌਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਥਾਮ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 144 ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਉਸ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖਤਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵਾਜ਼ਬਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ" ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

(1) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਾਨ ਜਮਹੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

(2) ਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਵਾਦ ਹੈ;

(3) ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਕਿ ਜਨਤਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਰ ਦੂਜੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਂਗ, ਉਹਨਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਖਰੀਦਿਆ, ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਲਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਭੜਕਾਊ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOLX

24 ਜੂਨ, 1956 ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੈਧ ਲਈ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 433/439, 561-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੜਤਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ

1. ਡੀ.ਯੂ.ਏ. ਅਤੇ ਡੀ.ਡੀ. ਖੰਨਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ - ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਹੁਕਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

24 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਦ ਹਿੰਦ ਸਮਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਦੋ ਭਾਸ਼ਾਈ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ, ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਖ਼ਬਰਾਂ ਆਦਿ, ਖੇਤਰੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਜਾਂ ਅੰਦੋਲਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਫਿਰਕੂ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ । ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਲੇਖਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ । ਜਲੰਧਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਸਮਕਾਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ । ਸਮਾਗਮਾਂ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਸਾਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOL. ਐਕਸ

ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਕਿ ਆਲ-ਇੰਡੀਆ ਕਾਂਗਰਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਲਿਟੀ-

ਪੁਰਤਾਪ 'ਗੇਸ਼ਨ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ. ਜਲੰਧਰ ਰਾਜ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦੋ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਇਕ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਿੱਖ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ, ਪੈਪਸੂ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੰਗਾਂ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਲਝਾਈਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੱਲ ਲੱਭਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਯਤਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਲ ਕੱਢਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੋਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖੇਤਰੀ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪੁਰਭਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦੇ ਦਿਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਲਾ ਪਾ ਕੇ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਇਆ। ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਪੁਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੁਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ। ਇੱਕ ਉਪ ਮੰਤਰੀ 13 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਮੀਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ 132 ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤੱਤ ਪਰਿਸਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਪੁਲੀਸ ਘੇਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਪਣੇ ਭੜਕਾਊ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਪ ਮੰਤਰੀ ਬੋਲਣ ਲਈ ਉਠੇ ਤਾਂ ਮੀਟਿੰਗ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਕਿ 'ਪੱਥਰਾਂ ਤੇ ਇੱਟਾਂ-ਰੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਖਾ' ਹੋ ਗਈ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਮੋਟਰ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 27 ਦੇ ਕਰੀਬ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਟੇਬਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੀਬਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਜ਼ਖਮੀ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਰਾਤ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਤਾਬ ਨਾ ਝੱਲਦਾ ਹੋਇਆ ਦਮ ਤੋੜ ਗਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਤਾਰਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਪਰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਪਰੇਡ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦ ਡੇਲੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵੀ ਕੱਢਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਜੂਨ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਨੂੰ ਜੁਹੰਦੂਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਜਲੂਸ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਭੜਕਾਊ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੰਡ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ

ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਇਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅੱਗ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਬਾਲਣ ਅਤੇ 17 ਜੂਨ ਦੀ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਤੜਕੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਕੈਂਸ ਹੁਣ ਤਾਕਤ ਦੇ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਰੁਕੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ " ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਜਨਤਕ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸਨ। ਸਖ਼ਤ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾ ਕੇ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇਕ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ 26 ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕੁਝ ਮੈਂਬਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ, ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਲੜੀ

VOLX

ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 16 ਜੂਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਤਿਅੰਤ / ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਲੂਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਹੌਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੀ ਚੰਗਿਆੜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।"

ਜਦੋਂ ਮਰਦਾਂ, ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਜਲੂਸ ਕਸਬੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇਕ ਤੰਗ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕੀਤਾ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ:-

(1) 16 ਜੂਨ 1956 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਹਮਲਾਵਰ ਧਿਰ ਸੀ।

(2) 17 ਜੂਨ, 1956 ਦੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤ ਵਰਤੀ ਗਈ। ਜਲੂਸ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

(3) ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕੁਝ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜਲੂਸੀਆਂ ਦਾ ਨੇੜਲੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਸੀ।

(4) ਭੀੜ 'ਤੇ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ।

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਿਚ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਪੱਟੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। . ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਲਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਜਲੂਸ ਕੱਢਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਨਰਾਜ਼ਗੀ। ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਦੇ ਕੁਝ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਤੇ ਗੁੰਮਰਾਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ।" ਰਾਜ

ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 24 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਗੁੱਸਾ ਉੱਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਧ ਸੀ।

ਸੁਰੀ ਦੁਆ, ਜੋ ਪ੍ਰਤਾਪ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਥਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਿ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੇ ਕੋਈ ਭੜਕਾਊ ਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਕਿ 'ਲੇਖਾਂ' ਅਤੇ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਰਣ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਕਿ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੋਏ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਨਾਲੋਂ

ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਹਨ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਖਬਰਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਆਲੋਚਨਾਵਾਂ ਹਨ ਦ ਡੇਲੀ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜਲੰਧਰ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ; ਕਿ ਇਪਲੇਡ ਆਰਡਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 144 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਥੇ ਹੈ

ਰਾਜ ਕੋਈ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਟ ਟੂ ਐਕਸ ਵਾਰਟ ਆਰਡਰ ਭੰਡਾਰੀ ਦਾ ਰਲੇਵਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਸੰਪਰਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਰਟੀਕਲ 19 (1) (ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਂਗਰਸ ਹਾਈਕਮਾਂਡ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਸਹਿਯੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੋ ਕਿ ਅਮਨ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਵਿਗਾੜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਤਲਾਕ ਦੇ ਲਈਏ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਅਣਦੱਖੀ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਪੂਰਵ ਸੰਖਿਆ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਾਂਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਖੁਦ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ ਸਨ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਫਿਰਕੂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰਕੂ ਨਫਰਤ ਦੀ ਭੜਕਾਹਟ ਨੂੰ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ ਖੇਡਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਕਰਕੇ ਤੱਤ-».

ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਛੇਤਛਾਤ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਸਾਡੀ ਆਬਾਦੀ. ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 1.9 ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਟ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੁਧਾਰਕ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ, ਵੇਚਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1,644 ਜੌਨ ਮਿਲਟਨ ਨੇ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਸੰਜਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1.769 ਵਿੱਚ ਬਲੈਕਸਟੋਨ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਟਰਸਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, ਭਾਵ ਜਨਤਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਢਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ -5 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਪੈਟਰਸਨ ਵਾਈ ਬਨਾਮ ਕੋਲੋਰਾਡੋ ਵਿੱਚ ਹੋਮਜ਼ (1) ਝੂਠੇ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੱਚ ਤੱਕ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਸੱਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਅਨ ਕੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ

ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਰ ਹੁਣ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸਹੀ ਮਾਵ ਕਈ ਵਾਰੀ ਗਲਤ iwwmc ਜੇ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ mdulw ਕਰਨਾ ਸੀ? ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਇੰਨੀ ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਭੜਕਾਊ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਾਜਬ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। "ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਨਾਰਟੀ ਹਨ" "ਭਾਸ਼ਣ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ" ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮਰਫੀ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ "ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀਲ ਅਤੇ ਅਸਲੀਲ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਐਫਐਮ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਜਾਂ ਲੜਾਈ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਸੱਟ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਧਾਰਾ 19(1) (ਏ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਗਾਰੰਟੀ

(1) 205 ਯੂ.ਐਸ. 454

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸਾਰੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ । ਸ੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰਾ ਦੁਆ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹਨ ।

ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ-

ਦੀ. ਸੰਵਿਧਾਨ. ਇਹ ਪਹਿਲੇ v ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ

ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ- ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬੋਲਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦੋ ਮਾਰਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਰੋਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ ਬਨਾਮ.

ਰਾਜ oV ਮਦਰਾਸ (1), ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਭੂਸ਼ਣ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (2) । ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ

ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਤਕਾਹਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । 1951, ਜਦੋਂ

ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ।

ਦੂਜਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਧਾਰਾ 19(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ । ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੋਮੇਸ਼ ਥਾਪਰ ਦੇ ਕੇਸ (1), ਪੰਨਾ 602 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ । ਸੀ.ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ:-

■ "ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ

(1) 1950 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. 594 (2) 1950 S.C.R. 605

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜੋ ਇਹ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਆਰਡਰ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਪੰਜਾਬ ਸ਼੍ਰੀ ਦੂਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (2) ਦੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਦੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੱਖ ਮਿਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰੈਸ (1) ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਤੀਜੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਅਤੇ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਸ਼ੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਬੰਦੂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਹੁਣ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ "ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੈਲਾਬਾਲਾ ਦੇਵੀ (2) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਤੀਜੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਠੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪਹਿਲੂਆਂ (ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਜੇ. ਰੋ) (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਲੋੜਵੰਦ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਸੀਬੋਨ 144 ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ID A.LR 1951 ਪੈਟ. 12

12) 1952 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 654,660

(3) 1952 S.C.R. 597, 606

ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀਰੇਂਦਰ, ਖਤਰੇ ਦਾ ਖਤਰਾ। ਇਹ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਕੁਝ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟਾਂ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਥਾਮ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤਾਪ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

ਵਿਅਕਤੀ v ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਏ.ਪੀ.-ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ

ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾ. ਐਨ. ਬੀ. ਖਰੇ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਹੰਗਾਮੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਦਘਾਟਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫੌਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੜੇ ਗਏ ਖਤਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਫਿਰਜ਼ਸ਼ਾ (2), ਪੀ.ਟੀ. ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਦਿ ਕਰਾਊਨ (3), ਰੀ. ਬੰਦੀ ਬੁਚਾਇਯਾ (4) 1. ਧਾਰਾ 144 ਰਾਜ ਦੇ ਅਸਲਾਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

VOLX

ਸ਼ੁਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, ਤਣਾਅ. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਯੰਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਤੱਥ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਇਸ ਹਥਿਆਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਢਾਂਚੇ ਨਾਲ ਖੰਡਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ।

ਉਲ ਅੰਦਰ ਸਵਾਲ ਇਕਦਮ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਟੈਸਟ ਕੀ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਬੰਦੀ-ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਯੂ.ਐਨ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 144 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਵੇਕ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਸ ਸੁਤੰਤਰਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਕਾਰਕ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਕਥਿਤ ਖਤਰਾ ਯੂ. ਅਰਦੇਸ਼ੀਰ ਫਿਰੋਜ਼ਸ਼ਾ (1): ਪੀ.ਟੀ. ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਤਾਜ (2)1, ਅਤੇ ਉਹ: ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ [ਚੰਦਰ ਨਾਥ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (3): ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਸਮਰਾਟ (4), ਅਤੇ ਆਰ.ਈ. ਬਲੌਗ ਬਨਾਮ ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ (5)1. ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਟੈਸਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੈਨੇਕ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ (6) ਵਿੱਚ. ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1931 ਪਾਗਲ. 236

(5) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1924 ਪੈਟ. 767

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1940 ਬੰਬ 42

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1942 ਲਾਹ. 171

(3) 23 C.W.N. 145

(6) 249 ਯੂ.ਐਸ. 47

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਵਰਿੰਦਰ, "ਕੀ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਰ-ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਬੁਰਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣਗੇ। ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਤਰਤਾ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ।", ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ-

dure ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਹਨ "ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਆਦਮੀ ਬੁਰੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇਗਾ।

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ..

(1) ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਹਾਨ ਜਮਹੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ;

(2) ਕਿ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਵਾਦ ਹੈ;

(3) ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਸੀਮਾ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(4) ਇਹ ਜਨਤਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, 24 ਜੂਨ, 1956 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅਤੇ 23 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪੁਨਰ-ਸੁਰਜੀਤ ਜਾਂ ਜੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਬੇੜਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼
VOLX

ਧਾਰਾ 144 ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਸੰਪਾਦਕ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਦ ਡੇਲੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਲੂਰ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ

ਰਾਜ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜਪਾਜ ਲਈ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Name of Translator: Ms. Swati Nagpal